

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

PL-063-11/BG/07/MB7-1364

2044 03.03.07
Maur

Warszawa, dnia 7 marca 2007r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 8.03.07

nr 1621 podpis

BPS

Pan
Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo z dnia 1 lutego 2007 r. Nr BPS/OSK-043-078/07, przy którym przesłane zostało oświadczenie Pana Pawła Michałaka – Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, złożone podczas 26 posiedzenia Senatu RP w dniu 25 stycznia 2007 r., dotyczące nowelizacji ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych, uprzejmie informuję.

Ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 222, poz. 1629) znowelizowana została ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych, między innymi w zakresie uchylecia zwolnienia od podatku pożyczek udzielanych na rozpoczęcie lub prowadzenie działalności gospodarczej, pod warunkiem udokumentowania, że pieniądze będące przedmiotem pożyczki zostaną przeznaczone na pokrycie wydatków poniesionych na rozpoczęcie lub prowadzenie działalności gospodarczej w ciągu 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy albo wykorzystania w tym okresie rzeczy oznaczonych co do gatunku, stanowiących przedmiot pożyczki.

Umowa pożyczki, co do zasady, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 399, z późn. zm.).

Powyższe zwolnienie zostało wprowadzone z dniem 1 stycznia 2003 r. na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 121, poz. 1031) uchwalonej w ramach pakietu „Przed wszystkim przedsiębiorczość”, jako rozwiązanie okresowe, mające na celu zmianę niekorzystnej koniunktury w gospodarce, a więc służące rozwojowi przedsiębiorczości.

Zniesienie zwolnienia z podatku umów pożyczek na rozpoczęcie lub prowadzenie działalności gospodarczej podyktowane zostało następującymi okolicznościami.

Po pierwsze pojawiły się wątpliwości, sygnalizowane także przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w zakresie zgodności przepisu przewidującego omawiane zwolnienie z prawem wspólnotowym dotyczącym pomocy publicznej. Ulga ta mogła być

udzielana w ramach pomocy de minimis na podstawie § 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy w zakresie niektórych ulg i zwolnień podatkowych w ramach pomocy de minimis (Dz. U. Nr 94, poz. 900). Pomoc de minimis zwolniona była z obowiązku notyfikowania jej do Komisji Europejskiej, o ile wartość pomocy mieściła się w granicach kwoty 100.000 Euro liczonej w okresie trzech kolejnych lat.

Mając na względzie fakt, iż w praktyce zwolnienie było niemożliwe do skontrolowania w zakresie pomocy de minimis, a także mogło być wykorzystywane przez przedsiębiorców niezgodnie z jego celem, utrzymanie zwolnienia mogło spowodować uznanie go przez Komisję Europejską za grożące naruszeniem konkurencji.

Po drugie, cel wprowadzenia zwolnienia, które obowiązywało przez 3 lata, został zrealizowany, czego dowodzą dane dotyczące wzrostu gospodarczego.

Niezależnie od powyższego pragnę zwrócić uwagę, iż powyższe zwolnienie, jako odstępstwo od zasady powszechności opodatkowania, naruszało konstytucyjną zasadę równości podmiotów wobec prawa, stawiając przedsiębiorców w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do innych podmiotów zawierających umowy pożyczki i zobowiązanych do zapłaty podatku.

Odnosząc się do kwestii obciążania podatkiem od czynności cywilnoprawnych pożyczek udzielanych przez organizacje non profit należy mieć na względzie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) w sprawie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych.

Stosownie do 67 b § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, organ podatkowy, na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, tj.:

- 1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Powyższe ulgi mogą być udzielone w spłacie zobowiązań podatkowych:

- 1) które nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) które stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis,
- 3) które stanowią pomoc publiczną:
 - a) udzielaną w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
 - b) udzielaną w celu zapobieżenia lub likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,
 - c) udzielaną w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
 - d) udzielaną w celu promowania i wspierania kultury, dziedzictwa narodowego, nauki i oświaty,

- e) będącą rekompensatą za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym powierzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- f) na szkolenia,
- g) na zatrudnienie,
- h) na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,
- i) na restrukturyzację,
- j) na ochronę środowiska,
- k) na prace badawczo-rozwojowe,
- l) regionalną,
- m) udzielaną na inne przeznaczenia określone przez Radę Ministrów.

Z pozdrowieniami,
Ministerstwa Finansów
Dominik
Sekretarz Stanu
Dominik